

Dificultăți și bune practici în procedura de executare silită civilă

În data de 17.02.2026, orele 17-19, a avut loc un workshop cu tema *Dificultăți și bune practici în procedura de executare silită civilă*.

Link-ul de acces a fost: <https://meet.google.com/syk-yuri-iap>

Invitată a fost dl. George Măgureanu, executor judecătoresc, cu peste 12 ani de experiență în domeniu, fost avocat în Baroul București, de 25 ani cadru didactic la o facultate de Drept a unei universități private din București.

1.PREZENTAREA INVITATULUI

Iată un tablou relativ complet al invitatului : Executor judecătoresc în cadrul Camerei Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel București (CEJ-CAB)

Experiență profesională¹:

Din anul 2014 până în prezent, este executor judecătoresc asociat în cadrul BEJA "Leancă și Măgureanu";

În perioada 2003-2014: avocat asociat în cadrul SCPA "Măgureanu și Asociații"
2001-2003: avocat stagiar;

Din anul 2001 până în prezent cadru didactic al Facultății de Drept, Universitatea Româno-Americană;

Actualmente conf. univ. dr., titular al disciplinelor: 1) Dreptul muncii și securității sociale;; 2) Drept financiar și fiscal; 3) Etica și organizarea profesiilor juridice; 4) Protecția penală a intereselor financiare ale Uniunii Europene (curs master Științe Penale).

¹ <https://profesionisti.juridice.ro/george-magureanu>

Membru al Asociației Juriștilor din România; - Executor judecătoresc în cadrul Camerei Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel Timiș. Profesez în circumscripția Camerei Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel București, ca urmare a asocierii în cadrul B.E.J.A. „Leancă și Măgureanu”; - - Expert evaluator economic, juridic, financiar al întreprinderii, Corpul experților contabili și contabili autorizați din București Membru al Consiliului Facultății de Drept din cadrul Universității Româno-Americane; - Membru al Departamentului de Științe Juridice al Facultății de Drept din cadrul Universității Româno-Americane. - Membru al Grupului de lucru pentru analiza cadrului legislativ actual cu privire la executarea hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii referitoare la minori și elaborarea unor propuneri pentru eficientizarea procedurilor desfășurate de executorii judecătorești pentru îndeplinirea obligațiilor din titlurile enunțate mai sus, Grup constituit la Judecătorești.²

Participant la Conferința națională cu tema ”Impactul digitalizării asupra executării silite”, conferință cu participare internațională, organizată de Camera Executorilor Judecătorești Cluj la data de 11.11.2022, transmisă live de www.juridice.ro. - participant la dezbaterile cu tema ”Registrul Național al Titlurilor Executorii”, la data de 17.09.2020, ca urmare a Legii nr. 196/2020, cu privire la pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2018 privind Registrul Național de Publicitate Mobiliară, dezbateri organizată și transmisă de www.juridice.ro.

2. Cadrul normativ al exercitării profesiei

Legea care guvernează activitățile desfășurate de către executorii judecătorești este de acum 26 de ani, respectiv Legea nr. 188 din 1 octombrie 2000 (*republicată*) privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial nr. 738 din 20 octombrie 2011.

² <https://www.rau.ro/wp-content/mydocuments/diverse/cv/ai/Magureanu%20George.pdf>

Practic, Legea nr. 188 din 1 octombrie 2000 (republicată și actualizată ulterior) este actul normativ fundamental care reglementează statutul, organizarea și funcționarea profesiei de executor judecătoresc în România.

Legea a fost Republicată în temeiul [art. II din Legea nr. 151/2011](#) privind aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 144/2007](#) pentru modificarea alin. (1) al [art. 37 din Legea nr. 188/2000](#) privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 11 iulie 2011, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea clarifică de la început că dispozițiile sale se aplică doar în procedurile de executare civilă, competența executărilor penale rămânând în sarcina organelor judiciare.

Din capitolul I care se referă la Dispoziții generale, identificăm reguli privind competențele executorilor judecătorești: conform art. 1 reținem 2 alineate (1) *Executarea silită a dispozițiilor cu caracter civil din titlurile executorii se efectuează de către executorii judecătorești, dacă legea nu prevede altfel.*(2) *Executorii judecătorești îndeplinesc și alte atribuții date prin lege în competența lor.*

Articolul 2 vorbește de importanța acestei profesii, respectiv:

(1) Executorii judecătorești sunt investiți să îndeplinească un serviciu de interes public.

(2) Actul îndeplinit de executorul judecătoresc, în limitele competențelor legale, purtând ștampila și semnătura acestuia, precum și numărul de înregistrare și data, este act de autoritate publică și are forța probantă prevăzută de lege.

Despre una dintre cele mai importante obligații ale executorului se face referire în art. 3:

(1) *La cererea executorului judecătoresc cei care datorează sume de bani debitorului urmărit ori dețin alte bunuri ale acestuia, supuse urmăririi potrivit legii, au obligația să dea informațiile necesare pentru efectuarea executării silite.*

(2) *Executorul judecătoresc este obligat să păstreze secretul informațiilor primite, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.*

În ceea ce privește coordonarea și controlul activității executorilor judecătorești acestea se exercită **doar** de către Ministerul Justiției.

Despre alte obligații ale executorilor se specifică în art. 5 și 6:

Art. 5- Activitatea executorilor judecătorești se desfășoară în condițiile legii, cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale părților și ale altor persoane interesate, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.

Art. 6 -Executorii judecătorești nu pot refuza îndeplinirea unui act dat în competența lor decât în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.

Pentru primul capitol putem conchide, ca dispoziții generale și statut profesional, următoarele:

- **Serviciu de interes public:** Executorii judecătorești îndeplinesc un serviciu de interes public, actele întocmite de ei fiind acte de autoritate publică cu forță probantă recunoscută de lege.
- **Profesie liberală:** Profesia este independentă și liberală. O modificare legislativă mai recentă a stabilit expres că procedurile de insolvență nu le sunt aplicabile executorilor judecătorești.
- **Supraveghere:** Coordonarea și controlul activității se exercită de către Ministerul Justiției.

Următorul capitol (**Capitolul II**) se referă la **Competența executorilor judecătorești**.

Astfel, conform articolul 7, executorul judecătoresc are următoarele atribuții:

- a) punerea în executare a dispozițiilor cu caracter civil din titlurile executorii;
- b) notificarea actelor judiciare și extrajudiciare;
- c) comunicarea actelor de procedură;
- d) recuperarea pe cale amiabilă a oricărei creanțe;
- e) aplicarea măsurilor asigurătorii dispuse de instanța judecătorească;

- f) constatarea unor stări de fapt în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă;
- g) întocmirea proceselor-verbale de constatare, în cazul ofertei reale urmate de consemnarea sumei de către debitor, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă;
- h) întocmirea, potrivit legii, a protestului de neplată a cambiilor, biletelor la ordin și a cecurilor, după caz;
- i) orice alte acte sau operațiuni date de lege în competența lui.

Cu alte cuvinte, în ceea ce privește **competența și atribuțiile** acestei categorii profesionale juridice, reținem:

Executorii judecătorești sunt singurii abilitați să realizeze executarea silită a titlurilor executorii (cu excepția creanțelor fiscale/bugetare, care revin statului). Atribuțiile lor principale includ:

- Punerea în executare a dispozițiilor cu caracter civil din titlurile executorii (recuperări de creanțe, predări de bunuri, evacuări, etc.).
- Notificarea și comunicarea actelor judiciare și extrajudiciare.
- Recuperarea pe cale amiabilă a unor creanțe.
- Aplicarea măsurilor asigurătorii dispuse de instanța de judecată (ex. sechestrul).
- Constatarea unor stări de fapt în condițiile Codului de procedură civilă, la cererea persoanelor interesate.
- Vânzarea la licitație a bunurilor poprite sau sechestrate.

Referitor la modalitatea de **organizare a profesiei**, legea clarifică faptul că sistemul este organizat pe trei paliere, pentru a asigura funcționarea coerentă la nivel național și regional:

- **Birourile executorilor judecătorești:** Reprezintă forma de bază de exercitare a profesiei. Pot funcționa individual sau prin asocierea mai multor executori.

- **Camerele executorilor judecătorești:** Funcționează pe lângă fiecare Curte de Apel din România. Reunesc toți executorii din respectiva circumscripție și au propriile organe de conducere.
- **Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești (UNEJ):** Este organizația profesională la nivel național, cu personalitate juridică și sediul în București, din care fac parte obligatoriu toți executorii din țară.

Despre **accesul în profesie** identificăm condiții clare explicite, în următorul capitol al legii. Așadar, pentru a deveni executor judecătoresc, un candidat trebuie să îndeplinească o serie de criterii stricte de integritate și pregătire:

- Să aibă cetățenie română și domiciliul în România.
- Să fie licențiat în drept.
- Să nu aibă antecedente penale și să se bucure de o bună reputație.
- Să promoveze examenul de admitere în profesie.
- Să efectueze un stagiu de pregătire (de regulă 2 ani, existând excepții specifice pentru cei cu vechime în alte profesii juridice, precum avocați sau magistrați) și să promoveze examenul de definitivat.
- **Procedura de admitere în profesie**
- **Accesul în profesia de executor judecătoresc este strict reglementat și se realizează exclusiv pe bază de examen, existând două rute principale, în funcție de experiența juridică anterioară a candidatului:**
  - **A. Ruta pentru stagiați (fără vechime juridică suficientă)**
  - **Examenul de admitere ca stagiar: Candidații (licențiați în drept) susțin un examen organizat de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești (UNEJ) sub supravegherea Ministerului Justiției.**

- **Stagiul:** Cei admiși devin *executori judecătorești stagiați*. Stagiul durează 2 ani, perioadă în care își desfășoară activitatea în cadrul unui birou al unui executor judecătoresc definitiv. În acest timp, ei nu pot face executări silite complexe, ci doar acte procedurale mai simple (notificări, comunicări de acte, recuperări amiabile).
- **Examenul de definitivat:** La finalul celor 2 ani, stagiarul trebuie să promoveze examenul de definitivat. Dacă îl pică de două ori, pierde calitatea de stagiar.

B. Ruta directă (pentru persoanele cu vechime în profesii juridice)

- Persoanele care au o vechime de cel puțin 3 ani în funcții de specialitate juridică (judecători, procurori, avocați, notari publici, consilieri juridici etc.) sunt scutite de perioada de stagiul.
- Acestea pot susține direct examenul pentru dobândirea calității de executor judecătoresc definitiv.

Numirea în funcție: Indiferent de ruta urmată, după promovarea examenului definitiv, executorul judecătoresc este numit oficial în funcție prin Ordin al Ministrului Justiției. Numirea se face pentru circumscripția unei anumite judecătories (care ține de o Curte de Apel).

Numărul de locuri este limitat (numerus clausus) și se actualizează periodic de Ministerul Justiției.

Cu privire la drepturile, obligațiile și incompatibilitățile vom prezenta pe scurt fiecare dintre aceste aspect.

- **Drepturi:** Executorul are **dreptul la un onorariu** pentru serviciile prestate (încadrat, de regulă, între limitele minimale și maximale stabilite prin ordin al ministrului justiției) și la recuperarea cheltuielilor de executare de la debitor.

Regulile aplicabile onorariilor și cheltuielilor de executare

- **Chestiunea financiară** este una dintre cele mai riguros controlate zone din activitatea executorilor, pentru a preveni abuzurile, dar și pentru a asigura funcționarea birourilor.

A. Cum se stabilesc onorariile?

- **Limite stricte (Minim și Maxim):** Onorariile nu sunt lăsate la libera alegere. Ele sunt reglementate printr-un *Ordin al Ministrului Justiției*, care stabilește grilele clare cu onorariile minimale și maximale pentru fiecare tip de activitate (de exemplu: un anumit onorariu pentru o evacuare, altul pentru o poprire, altul pentru notificarea unui act).
- **Negocierea:** În interiorul acestor limite (între minimul și maximul legal), executorul și creditorul pot negocia suma exactă, care va fi stipulată într-un contract.
- **Sistemul procentual:** Pentru executarea silită a unor sume de bani (recuperări de creanțe), onorariul se calculează ca un procent din suma recuperată. Legea stabilește praguri regresive (procentul maxim permis scade pe măsură ce suma de recuperat este mai mare, pentru a evita onorariile exagerate la sume uriașe).

B. Cine plătește onorariul și cheltuielile?

- **Avansarea de către creditor:** La deschiderea dosarului, creditorul (persoana care solicită executarea silită) este obligat să avanseze cheltuielile de executare și, de regulă, onorariul executorului.
- **Suportarea de către debitor:** Regula de bază în executarea silită este că toate cheltuielile ocazionate de executare cad în sarcina debitorului (cel care este executat). Astfel, la finalul executării, suma pe care debitorul trebuie să o plătească va include datoria inițială PLUS onorariul executorului PLUS alte cheltuieli (taxe poștale, evaluări auto/imobiliare, traduceri etc.). Sumele avansate de creditor îi vor fi restituite acestuia după recuperarea lor de la debitor.

C. Cenzurarea onorariilor Un aspect foarte important pentru protecția debitorului este că instanța de judecată poate cenzura (reduce) onorariul executorului pe calea *contestației*

la executare. Dacă un debitor consideră că onorariul stabilit este vădit disproporționat în raport cu munca efectiv depusă de executor (de exemplu, s-a cerut onorariul maxim pentru simpla trimitere a unei adrese de poprire), instanța poate dispune reducerea acestuia, chiar dacă se încadrează în limitele prevăzute de Ordinul Ministrului.

- **Obligații:** Păstrarea cu strictețe a secretului profesional, îndeplinirea lucrărilor fără întârzieri nejustificate, asigurarea unei pregătiri profesionale continue și menținerea unor arhive și registre riguroase.
- **Incompatibilități și Interdicții:** Funcția este incompatibilă cu orice activitate salarizată (cu excepția activității didactice în învățământul superior juridic), cu actele de comerț sau cu funcția de parlamentar/consilier local pe durata mandatului. O interdicție majoră este aceea că nu pot dobândi direct sau indirect bunurile pe care le execută silit.

Nu în ultimul rând, abordăm și un alt palier, respectiv **Răspunderea Disciplinară.**

Încălcarea normelor profesionale este sancționată, într-un registru evolutiv de la simple abateri la sancțiuni.

- **Abateri:** Printre acestea se numără nerespectarea secretului profesional, întârzierea sistematică sau neglijența în lucrări, lipsa nejustificată de la birou sau săvârșirea de fapte care aduc atingere probității profesionale.
- **Sanțiuni:** Acestea sunt progresive și proporționale cu fapta: mustrare, avertisment, amendă, suspendarea din funcție pe o perioadă de până la 6 luni sau, în cazurile cele mai grave, excluderea definitivă din profesie.

3. DIFICULTĂȚI PRACTICE ÎN EXECUTAREA SILITĂ CIVILĂ

Executarea silită nu este doar o procedură mecanică, bazată strict pe acte; în practică, executorii judecătorești se lovesc de realități umane extrem de sensibile și dureroase. Legea civilă (Codul de Procedură Civilă) încearcă să găsească un echilibru între dreptul creditorului de a-și recupera banii sau bunurile și protejarea demnității umane a debitorului.

Iată care sunt cele mai mari dificultăți practice în cazurile vulnerabile:

1. Cazurile care implică minori (Copii)

Acestea sunt, de departe, cele mai dificile și încărcate emoțional dosare pentru un executor judecătoresc.

- **Predarea minorului** (când un părinte refuză să dea copilul celuilalt): Aceasta este o situație de criză. Legea interzice strict folosirea forței fizice împotriva copilului. Dacă executorul se prezintă și minorul refuză categoric să plece cu părintele care a câștigat custodia, executarea se blochează temporar. Executorul este obligat să ceară intervenția Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului (DGASPC) și să dispună un program de consiliere psihologică pentru copil (1-3 luni). Doar dacă părintele debitor se opune fizic sau ascunde copilul, se pot aplica amenzi uriașe sau se poate sesiza parchetul pentru nerespectarea hotărârilor judecătorești.
- **Evacuările familiilor cu copii:** Când o familie își pierde casa (de exemplu, pentru neplata ratelor la bancă), executorul nu îi poate arunca pur și simplu în stradă. Trebuie să notifice autoritățile de asistență socială și primăria pentru a se asigura că minorii nu rămân fără un acoperiș deasupra capului, ceea ce îngreunează și prelungește considerabil procedura de evacuare.
- **Popririle pentru pensia alimentară:** Deși pensia de întreținere pentru minori are prioritate absolută la reținerile din salariu (se poate popri până la 1/2 din venit net), în

practică, mulți debitori lucrează „la negru” sau își ascund veniturile, făcând recuperarea banilor extrem de anevoioasă.

2. Cazurile care implică persoane vârstnice

Dificultățile în cazul vârstnicilor sunt legate în special de starea de sănătate și de vulnerabilitatea financiară.

- **Limitele popririi din pensie:** Pensia este adesea singurul venit al unui vârstnic. Legea impune limite stricte de reținere (1/3 pentru datoriile obișnuite și 1/2 pentru mai multe rețineri cumulate). Mai mult, dacă pensia este mai mică decât salariul minim net pe economie, se poate reține *doar jumătate din ceea ce depășește jumătate din acel salariu minim*. Calculul este menit să le lase vârstnicilor o sumă de subzistență, dar din perspectiva creditorului, recuperarea unei datorii mari din sume lunare infime poate dura decenii.
- **Urgentele medicale la evacuări:** La evacuarea persoanelor în vârstă, executorii se confruntă frecvent cu atacuri de panică, crize cardiace sau tensiune ridicată ale debitorilor. Adesea, este necesară prezența unei ambulanțe la fața locului. Dacă vârstnicul nu se poate deplasa sau este imobilizat la pat, evacuarea devine o problemă medicală și socială, nu doar juridică.
- **Protecția pe timp de iarnă:** Legea interzice evacuarea din locuințe în perioada 1 decembrie - 1 martie, dacă debitorul nu are unde să se mute, excepție făcând cazurile în care creditorul îi pune la dispoziție o altă locuință corespunzătoare. Pentru vârstnicii fără rude, această regulă blochează executarea pe tot parcursul iernii.

3. Persoanele declarate în faliment (Insolvența)

Aici intervine o barieră pur juridică. Când vorbim despre persoane fizice intrate în procedura de insolvență (Legea 151/2015) sau despre firme/PFA-uri aflate în faliment (Legea 85/2014), rolul executorului judecătoresc se oprește brusc.

- **Suspendarea automată a executării silite:** În momentul în care instanța deschide procedura de insolvență/faliment, toate executările silite individuale se suspendă de drept. Executorul judecătoresc trebuie să închidă sau să suspende dosarul, având „mâinile legate”.
- **Trecerea la masa credală:** Creditorul care folosea executorul judecătoresc trebuie acum să se înscrie la „masa credală” (lista tuturor celor care au de recuperat bani). Procedura nu mai este condusă de executor, ci de un *practician în insolvență* (lichidator/administrator judiciar) sub controlul unui judecător-sindic.
- **Recuperarea sumelor:** În faliment, regula este că datoriile se plătesc în ordinea preferinței (întâi taxele la stat, salariile angajaților, băncile cu ipotecă etc.), din vânzarea tuturor bunurilor debitorului. Practic, un creditor obișnuit (fără ipotecă) riscă să nu mai recupereze nimic dacă fondurile obținute din lichidare sunt insuficiente.

În concluzie, situațiile de mai sus arată de ce executarea silită necesită nu doar cunoștințe juridice, ci și mult tact, psihologie (cunoștințe despre comunicare eficientă și elemente de bază din psihologie) și colaborare cu alte instituții ale statului.

Poprirea veniturilor este una dintre cele mai comune și, în același timp, cele mai stresante forme de executare silită. Pentru a asigura un echilibru între dreptul creditorului de a-și recupera banii și dreptul debitorului la un nivel de trai de subzistență, Codul de Procedură Civilă (Art. 729) impune limite matematice stricte.

Iată cum funcționează exact aceste limite, aplicabile veniturilor nete (salarii, pensii, indemnizații, etc.):

1. Limitele legale de reținere (Fracțiile)

Regula de bază este că poprirea se calculează întotdeauna din venitul net lunar, după scăderea impozitelor și contribuțiilor obligatorii la stat. Limitele sunt următoarele:

- **Până la 1/2 (jumătate):** Pentru sumele datorate cu titlu de obligație de întreținere (ex: pensia alimentară pentru copii) sau alocație pentru copii.
- **Până la 1/3 (o treime):** Pentru orice alte datorii (ex: credite bancare neplătite, facturi restante la utilități, amenzi, datorii la IFN-uri).
- **Limita maximă absolută de 1/2:** Dacă ai mai multe popriri în același timp (se numește *concurș de creditori*), reținerile cumulate nu pot depăși jumătate (1/2) din venitul net, indiferent de natura datoriilor.

2. Exemple de calcul pentru a înțelege cum se aplică, prin raportare la scenarii practice.

Scenariul A: O singură datorie obișnuită (credit bancar)

- **Venit net:** 4.500 lei (salariu sau pensie)
- **Tip datorie:** Un credit de nevoi personale neplătit.
- **Calcul:** Se aplică limita de 1/3.
- **Reținere:** $4.500 \text{ lei} \div 3 = 1.500 \text{ lei}$.
- **Rest de plată:** Debitorul va primi în mână 3.000 lei.

Scenariul B: Mai multe datorii simultane (concurș de popriri)

- **Venit net:** 4.500 lei
- **Tip datorii:** Un credit bancar neplătit ȘI o factură restantă la un furnizor de energie (două dosare de executare diferite).
- **Calcul:** Deși pentru fiecare datorie în parte limita este de 1/3, reținerea totală nu poate depăși 1/2 din venit.

- **Reținere totală:** $4.500 \text{ lei} \div 2 = 2.250 \text{ lei}$ (această sumă va fi împărțită între cei doi creditori de către executor).
- **Rest de plată:** Debitorul va primi în mână 2.250 lei.

Scenariul C: Pensia alimentară combinată cu o datorie bancară

- **Venit net:** 4.500 lei
- **Tip datorii:** Pensie de întreținere pentru copil (limită 1/2) + Credit bancar (limită 1/3).
- **Calcul:** Intră în funcțiune plafonul maxim. Oricâte datorii ar fi, nu se poate tăia mai mult de jumătate din salariu. Pensia alimentară are prioritate absolută.
- **Reținere totală:** $4.500 \div 2 = 2.250 \text{ lei}$. Din această sumă se acoperă întâi pensia alimentară, iar dacă mai rămâne ceva, merge spre bancă.

3. Protecția veniturilor mici (Regula salariului minim)

Legea oferă o plasă de siguranță vitală pentru persoanele cu venituri foarte mici (pensionari cu pensii minime, angajați part-time).

Dacă venitul net al debitorului este mai mic decât salariul minim net pe economie, poprirea se poate face numai asupra părții care depășește jumătate din salariul minim net.

Exemplu de calcul pentru venituri mici: Să presupunem, ipotetic, că salariul minim net pe economie este de 2.400 lei (jumătatea lui fiind 1.200 lei).

- Venitul debitorului (pensie sau part-time): 1.600 lei net.
- Deoarece 1.600 lei este sub salariul minim (2.400 lei), se activează protecția. Suma de 1.200 lei (jumătate din salariul minim) este intangibilă.
- Poprirea se poate aplica *doar* pe diferența dintre venitul lui și suma protejată: $1.600 \text{ lei} - 1.200 \text{ lei} = 400 \text{ lei}$.
- Astfel, chiar dacă teoretic 1/3 din 1.600 ar fi fost 533 lei, executorul îi va putea reține cel mult 400 lei, asigurându-se că debitorului îi rămân cel puțin 1.200 lei pentru subzistență.

Este important de știut că **poprirea** se instituie adesea și la angajator/Casa de Pensii, dar și pe conturile bancare, ceea ce poate duce uneori la "blocaje duble" dintr-o eroare de comunicare.

Literatura de specialitate este bogată, de aceea am postat câteva imagini ale unor lucrări reprezentative.

Ca exemplu concret, mediatizat: ***Cea mai mare executare silită din România. Vizat, omul de afaceri Costică Constanda***³. Aproape 20 de clădiri care fac parte din averea omului de afaceri Costică Constanda vor fi scoase la licitație. Este cea mai mare executare silită din România, iar prețul de pornire se ridică la 43 de milioane de euro. Omul de afaceri Costică Constanda va fi executat silit pentru terenul primit în schimbul parcului Bordei. Este terenul pe care omul de afaceri a construit ansamblul imobiliar cunoscut sub numele de „Satul francez”. Omul de afaceri garantase cu terenul un împrumut bancar pe care nu l-a mai putut returna, iar acum banca a trecut la executarea silită, informează Digi24. Ca urmare, terenul de 29.000 de metri pătrați, precum și cele 17 vile, o creșă și o sală de sport construite pe el vor fi scoase la licitație în data de 20 martie. Prețul de pornire este de 191.303.678 de lei. Garanția de participare la licitație este de 10 la sută din prețul de pornire, adică peste 19 milioane de lei. Este cea mai mare executare silită din România post-comunistă. În cazul în care nu se va găsi niciun doritor care să cumpere terenul, licitația se va repeta.

³ <https://www.digi24.ro/stiri/actualitate/justitie/cea-mai-mare-executare-silita-din-romania-vizat-omul-de-afaceri-costica-constanda-681593>

Constanda a cumpărat, acum circa 18 ani, dreptul litigios asupra a 3,3 ha din Satul Francez. În 2003, Primăria Capitalei i-a dat omului de afaceri la schimb pentru Sat, unde deținea construcții, aceeași suprafață în Parcul Bordei. Pentru că a vrut să construiască locuințe în zonă, iar primăria s-a opus fiindcă era spațiu verde, Constanda s-a adresat instanței. După cinci ani, instanța i-a dat câștig de cauză, obligând Consiliul General să-i plătească 18 milioane de euro despăgubire. CGMB a vrut să evite plata despăgubirii și în schimbul Parcului Bordei i-a dat 2,8 hectare în Satul Francez, obligându-se să-i aprobe un plan urbanistic zonal pentru a putea construi acolo. Disputele judiciare între Primărie și omul de afaceri nu s-au oprit însă aici. În 2011, înțelegerea cu Primăria cade din nou, apoi cele două părți ajung la o nouă înțelegere. Primăria trebuia să-i dea despăgubiri de 200 de milioane de euro, numai că în noiembrie 2013, Curtea de Apel scade valoarea acestora la 168 milioane euro. Atât Primăria, cât și Constanda declară recurs. În 2014, omul de afaceri anunță că e dispus să cedeze 24.000 mp și 15 vile din Satul Francez în schimbul a 120 milioane de euro. Și pentru ca lucrurile să se complice și mai mult, Înalta Curte decide casarea sentințelor anterioare și trimiterea cauzei la rejudecare.